

[Lone Dybkjær]

Der er bare ikke noget organ, der foretager det i dag.

Vi kan tage et par andre spørgsmål, som jeg egentlig også mener hører ind under dette, f.eks. spørgsmålet om fostervandsprøver og reagensglasbørn. Der er ikke foretaget nogen vurdering mere generelt af hele den udvikling, der sker her, og vi kan måske endnu nå at få en fornuftig debat i gang, inden teknikken er nået så langt, at vi bare står over for nogle fait accompli'er inden for det område. Det er ikke en negativ holdning til det, men der er bare ikke foregået en mere helhedsbetonet debat om, hvad resultatet af disse foreløbige forskningsopgaver kan udvikle sig til.

Jeg har været inde på informationsteknologien og til dels også hele arbejdsløshedsproblemet i forbindelse med min omtale af FAST-rapporten.

Med andre ord: det, som er kernen i det, er, at vi sætter en debat i gang i tide, og at vi altså også får nogle helhedsvurderinger i den debat. Vi må sige om folketinget, at vi er meget gode til at sætte ting på dagsordenen, men vi er ikke særlig fremragende til at sætte mere generelle fremtidsorienterede ting på dagsordenen i tide, for der er ikke nogen generel pression fra nogen grupper. Det er det, der er problemet, og det er derfor, vi ville have, at der kom et sådant navn, der kunne være med til at pege på nogle ting.

Jeg har hermed kommenteret nogle af de ting, ministeren sagde. Jeg vil medgive, at der mange steder foregår noget. Jeg vil også sige, at det, at der skal foregå noget mere centralt med hensyn til en helhedsvurdering og noget debatskabende, jo ikke gør tingene centrale. Det bliver ikke et centralistisk organ af den grund. Tværtimod er det lagt op sådan, at vi får en meget decentral virkning af alt det, man foretager her. Det, vi vil her, er simpelt hen at sikre, at vi også her i folketinget og i de beslutningstagende organer i øvrigt beskæftiger os med disse ting.

Det er rigtigt, at man har det i USA, men ikke så mange steder i Europa. Mig bekendt har man taget det op i Frankrig, men det kan vi jo kigge på i udvalget og få nærmere oplysninger om. Jeg har i hvert fald fået at vide, at der har været forslag fremme om at lave noget, der mindede meget stærkt om det, man har i USA.

Det er også rigtigt, at der i det industripolitiske program afsættes midler, og dér kan vi afsætte midler til konkrete ting, men igen må vi sige, at det bliver en delvurdering, og hvis ikke vi er meget opmærksomme på sammensætningen, så bliver det sandsynligvis også, hvad vi i høj grad kunne kalde en partsvurdering, fordi vi ikke sørger for et tilstrækkelig bredt organ; det ved vi jo erfaringsmæssigt er svært at få gennemført.

Konklusionen på det, ministeren siger – at det er vores ansvar – er jeg enig i. Jeg er også enig i, at man overalt i samfundet skal sætte teknologivurderinger i gang, men det mener jeg ikke forhindrer, at dette her også bør etableres.

Jeg skal takke fru Ritt Bjerregaard for de positive bemærkninger til forslaget og sige, at vi naturligvis også er indstillet på at arbejde videre med det i udvalget og naturligvis også diskutere spørgsmålet om udformningen af nævnet. Det kan jo gøres på mange forskellige måder. Vi har valgt én for på et eller andet tidspunkt at blive færdig med diskussionen og komme lidt videre med det også politisk. Selvfølgelig skal vi også se på de udvalg, der kommer, men jeg tror bare, det er vigtigt, at vi får taget en beslutning. Jeg synes sådan set, diskussionen om hybridnettet og informationsteknologien er et eksempel på, at vi ikke i tide fik sat debatten i gang.

Hr. Aagaard siger, at for det meste overhaler virkeligheden den slags ting. Det kan man jo sagtens sige; så længe man overhovedet ikke har noget, vil virkeligheden altid overhale. Forholdet i øjeblikket er det, at vi ikke har nogen, der sætter den debat i gang i tide, f.eks. om hybridnettet. Derfor overhaler udviklingen i virkeligheden den diskussion, vi skal føre om hybridnettet.

Det, dette nævn skulle gøre, var faktisk at sætte den debat i gang i tide, sådan at når vi herinde skulle diskutere hybridnettet, så havde der også været en folkelig debat, vi kunne støtte os til. Man kan jo ikke udelukke, at der kom megen viden frem, og man ved i hvert fald, at vi ville vide mere om de samfundsmæssige konsekvenser i så tilfælde. Jeg synes, det er et meget godt eksempel på, at det er nødvendigt at sætte noget i gang, for ellers får vi i virkeligheden ikke den debat i gang overhovedet, før det er for sent.

Til hr. Sander må jeg sige med beklagelse, at i virkeligheden var venstre betydelig mere